

Книга Даниїла - Номер п'ятдесят два

Розкриття пророчої загадки: видіння Даниїла і піднесення царств

Jeff Pippenger

2024-01-16

В останній статті ми зазначили, що Гавриїл визначив завершення «останнього обурення», щоб підтвердити дату 1844 року на підставі двох свідків. Міллер розумів «сім часів» із двадцять шостого розділу Левіта, які були здійснені проти Юдейського царства, але так і не дійшов до того, щоб побачити мету та взаємозв'язок суду «семи часів» щодо північного та південного царств Ізраїлю. Чи визнавав він коли-небудь відмінність «останнього обурення» у дев'ятнадцятому вірші, — сумнівно, хоча він, без сумніву, загалом розумів, що «обурення» — це «сім часів». Світло про перше й останнє обурення було відкрите Палмоні у 1856 році, але його відкинули у 1863 році. Та все ж послання Міллера про «сім часів» було правильним, хоча й обмеженим.

Міллер не розпізнав би, що «малий ріг» поганського Риму підніс і звеличив поганство у вірші одинадцятому восьмого розділу книги Даниїла, бо для Міллера «забрати» просто означало усунути в кожному з трьох випадків його вживання у Даниїлі. Проте його послання все ж було правильним, хоча й обмеженим.

Міллеріти визнавали, що «святинище» в одинадцятому вірші було язичницьким храмом у місті Римі (Пантеон), але їхнє послання не ґрунтувалося на єврейській мові. Послання Міллера було зосереджене на пророчому часі. Історичний контекст, у якому їхнє послання було розкрито, не дозволив їм побачити Сполучені Штати як шосте царство біблійного пророцтва, але більше того, він перешкодив їм побачити папство як п'яте царство біблійного пророцтва.

Вимушені історією, у якій вони жили, вони застосовували пророцтва відповідно до свого очікування скорого повернення Христа і були розчаровані, проте їхня звістка була вірною. Коли Гавриїл подає тлумачення двох видінь у віршах 15–27, розуміння Міллера завадило йому осягнути ширше одкровення про царства, яке було відображене в зміні граматичного роду «малого рога» у віршах 9–12. Міллеріти бачать у тлумаченні Гавриїла лише Рим як четверте й останнє земне царство.

І сталося, коли я, я, Даниїл, бачив видіння й шукав його значення, аж ось переді мною став на вигляд як людина. І почув я людський голос між берегами Улая, що кликав і казав: Гавриїле, врозуми цього чоловіка щодо видіння. І він наблизився до місця, де я стояв; і як він підійшов, я злякався й упав ниць; та він сказав мені: Зрозумій, сину людський, бо на час кінця буде це видіння. Коли ж він говорив зі мною, я був у глибокому сні, обличчям до землі; але він доторкнувся до мене й поставив мене на ноги. І сказав: Ось я дам тобі знати, що буде наприкінці гніву, бо кінець буде в призначений час. Баран, якого ти бачив із двома рогами, — це царі Мідії та Персії. А козел волохатий — це цар Греції; а великий ріг між його очима — перший цар. І коли той буде зламаний,

і замість нього постануть чотири, чотири царства постануть із того народу, але не його силою. І наприкінці їхнього царювання, коли беззаконники доведуть міру до повноти, постане цар суворого виду, що розуміє темні вислови. І сила його буде велика, але не його власною силою; і він дивно нищитиме, матиме успіх і діятиме, і знищить сильних та народ святих. І завдяки своїй хитрості лукавство матиме успіх у його руці; і він звеличиться у своєму серці, і через мир погубить багатьох; і проти Князя князів повстане, але буде зламаний не рукою. І видіння вечора та ранку, про яке було сказано, — правдиве; тому запечатай видіння, бо воно на багато днів. І я, Даниїл, знеміг і хворів кілька днів; потому я встав і виконував царські справи; і дивувався видінню, та ніхто не розумів його. Даниїла 8:15–27.

Хоча Даниїл отримав видіння про ріку Улай (яке тепер перебуває в процесі виконання), у викладі про Вавилон перше царство випущено з видіння. Його було включено як золоту голову та як лева у другому й сьомому розділах, але у восьмому розділі наголошено на пророчому аспекті усунення та відновлення Вавилону. Навуходоносор уособив смертельну рану папства, коли його було вигнано з-поміж людей на «сім часів», тим самим уособлюючи символічні сімдесят років, протягом яких блудницю Тиру забувають. У восьмому розділі книги Даниїла Вавилон забуто серед царств біблійного пророцтва, і видіння починається з медів і персів (баран), за якими йде Греція (козел).

Царство Олександра Македонського розпалося на чотири царства, меншої могутності, ніж у самого Олександра, як це також було зображено в сьомому розділі леопардом, що мав чотири крила й чотири голови. Число чотири позначає всесвітність, що символізується північчю, сходом, півднем і заходом. У восьмому вірші восьмого розділу піднялися чотири визначні у напрямку до чотирьох небесних вітрів. У сьомому розділі чотири крила Греції відповідають чотирьом вітрам восьмого розділу, а чотири голови Греції — чотирьом визначним. Чотири голови й чотири визначні представляють чотири царства, на які розпалося первісне царство Олександра, а чотири крила й чотири вітри представляють чотири напрями поділу. Важливо зауважити цю відмінність, бо вона становить аргумент, який міллеріти висували проти традиційного розуміння протестантів щодо четвертого римського царства.

На таблицях Авакума, представлених піонерськими діаграмами 1843 і 1850 років, є лише одне зображення, яке не ілюструє пророчого застосування, і воно стосується відмінності між чотирма головами і видатними та чотирма крилами і вітрами. З метою затемнити істину про Рим як четверте царство біблійного пророцтва Сатана висунув аргумент щодо істинного чи хибного значення чотирьох голів і видатних, а також чотирьох крил і вітрів. Сатана зробив це, бо книга Даниїла чітко визначає, що в книзі Даниїла є один виразний символ, який утвердив видіння. Частина свідчень, що утверджують той символ, міститься в чотирьох головах і видатних та чотирьох крилах і вітрах. Протестанти підтримували сатанинський погляд на цей аргумент, і цей аргумент був настільки значущим для міллеритської історії, що вони згадали його на таблиці. Сила, яка утверджує видіння "chazon" у книзі Даниїла, визначена як "грабіжники твого народу", і протестанти ототожили ту силу з одним із довгої низки сирійських царів на ім'я Антіох Епіфан, а

Міллер ототожнив їх із Римом.

І в ті часи постане багато хто проти царя півдня; також грабіжники з твого народу піднесуться, щоб утвердити видіння; але вони впадуть. Даниїла 11:14.

Антіох був одним із царів у династичній лінії, що походила з одного з чотирьох царств, на які розпалося царство Олександра. Малий ріг з дев'ятого вірша восьмого розділу Даниїла з'явився після царства Олександра, і дев'ятий вірш каже, що з одного з них вийшов малий ріг.

І з одного з них виріс малий ріг, який вельми звеличився до півдня, і до сходу, і до прекрасного краю. Даниїла 8:9.

Дискусія про те, чи Рим утверджує видіння, чи слабкий і досить незначний сирійський цар утверджує видіння, включає також питання про те, чи влада малого рога постала з одного з чотирьох рогів, чи з одного з чотирьох вітрів. Це не дуже серйозний аргумент, бо історія і пророцтво ясно свідчать, що Рим не був нащадком грецької імперії, а що Рим був новою силою. Якщо Рим був четвертим царством, тоді «один із них» дев'ятого вірша має бути одним із чотирьох вітрів або крил. Якщо йшлося про Антіоха Епіфана, то він вийшов із рога Сирії.

Міллерити визначили, що сила, представлена як «грабіжники твого народу», постане супроти Христа.

І через свою хитрість він також дасть підступності процвітати в його руці; і він звеличиться у своєму серці, і через мир знищить багатьох: він також виступить проти Князя князів; але буде зламаний не рукою. Даниїла 8:25.

«Князь князів» — це Христос, а Антіох Епіфан жив задовго до народження Христа, тож міллеріти зазначили цей факт на діаграмі 1843 року. На діаграмі вони зазначили дату 164, яка насправді не має біблійного посилання і була лише позначкою, що вказувала на важливість суперечки щодо четвертого царства між Міллером і протестантськими богословами. Поруч із роком «164» на діаграмі вони написали: «Смерть Антіоха Епіфана, який, звісно, не виступав проти Князя князів, адже помер за 164 роки до того, як князь князів народився».

Сьогодні адвентизм навчає, що «грабіжники твого народу» — це Антіох Епіфан, так само як і відступницький протестантизм, попри те, що натхнення записало, що «таблиця 1843 року була спрямована рукою Господа і не повинна бути змінена». Міллеріти знали, що цар лютого вигляду був Римом, тож їх не похитило сатанинське вчення, яке підриває здатність встановити видіння «хазон». Біблія ясно каже, що якщо немає видіння, народ гине.

Де немає видіння, народ гине; а хто дотримується закону, той щасливий. Приповісті 29:18.

Видіння, яке Соломон визначає у вірші, — це видіння «хазон», яке в тринадцятому вірші восьмого розділу книги Даниїла є тим видінням, що вказує на язичництво та папство, які

попирають святилище й воїнство. Для міллеритів ці дві спустошувальні сили представляли четверте царство біблійного пророцтва, і без визнання четвертого царства Риму (грабіжників твого народу) вони не змогли б утвердити видіння. «Грабіжники твого народу» в чотирнадцятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла мали повстати проти царя півдня, звеличитися, утвердити видіння й упасти. Рим відповідав кожній із цих ознак.

У сьомому розділі четверте царство чітко назване «відмінним» від царств, що були перед ним.

Після цього я бачив у нічних видіннях, і ось четвертий звір, страшний і жахливий, і надзвичайно сильний; і мав він великі залізні зуби: він поїдав і трошив, і решту топтав своїми ногами; і він був відмінний від усіх звірів, що були перед ним; і мав десять рогів.... Тоді я хотів пізнати правду про четвертого звіра, який був відмінний від усіх інших, надзвичайно жахливий, зуби його були залізні, а пазурі мідні; який поїдав, трошив і решту топтав своїми ногами; і про десять рогів, що були на його голові, і про іншого, який піднявся, перед яким три впали; про той ріг, що мав очі й уста, що говорили дуже великі речі, вигляд якого був суворіший, ніж у його товаришів. Даниїла 7:7, 19, 20.

Четверте царство в сьомому розділі книги Даниїла двічі назване «відмінним» від царств, що передували йому. Якби «малий ріг» з дев'ятого вірша був просто продовженням сирійського рога (Антіох Епіфан), він не був би іншим. Звірі, що передували Риму в сьомому розділі, були лев, ведмідь і леопард — усі тварини, які реально існують у природі, але коли йшлося про четвертого звіра із залізними зубами та мідними пазурами, Даниїл не знав жодного природного звіра, який би представляв того страшного пожираючого звіра. Він був інший (відмінний). «Малий ріг» з дев'ятого вірша вийшов з однієї з областей, представлених чотирма вітрами й крилами, а не з одного з рогів чи з-поміж визначних.

У восьмому розділі книги Даниїла сказано, що "наприкінці їхнього царства, коли беззаконники дійдуть до повноти, постане цар суворого вигляду, який розуміє темні вислови". У "наприкінці їхнього царства" (Греції, яка розпалася на чотири царства), у час "коли беззаконники дійдуть до повноти", постане новий цар.

"Кожному народові, що виходив на історичну арену, було дозволено зайняти своє місце на землі, щоб з'ясувалося, чи виконає він наміри Сторожа й Святого. Пророцтво простежило піднесення й поступ великих світових імперій — Вавилону, Мідо-Персії, Греції та Риму. З кожною з них, як і з народами меншої могутності, історія повторювалася. Кожна мала свій період випробування; кожна не витримала його: її слава згасла, її могутність зникла." Пророки і царі, 535.

Наприкінці ("останній час") царства Греції, коли їхня чаша випробувального часу наповниться ("коли беззаконники дійдуть до повноти"), постане "цар лютого виду". Той цар розумітиме "темні вислови", бо говоритиме зовсім іншою мовою, ніж єврейська мова юдеїв чи грецька мова попереднього царства, адже він говоритиме латиною. Це царство було визначене Мойсеєм як народ, який принесе облогу років 66–70 н. е., де, зокрема, голод був

таким жахливим, що юдеї їли власних дітей, щоб вижити.

Бо ти не служив Господу, Богові своєму, з радістю і з веселістю серця, при достатку всього; тому будеш служити своїм ворогам, яких Господь пошле проти тебе, у голоді, і в спразі, і в наготі, і в нестатку всього; і він покладе залізне ярмо на твою шию, аж поки не знищить тебе. Господь наведе на тебе народ здалека, з краю землі, швидкий, як орел летить; народ, мови якого ти не зрозумієш; народ лютого обличчя, що не шануватиме старця і не змилується над юним; і він поїсть плід твоєї худоби і плід твоєї землі, аж поки ти не будеш знищений; і не залишить тобі ні збіжжя, ні вина, ні оливи, ні приплоду твоїх корів, ані отар твоїх овець, аж поки не знищить тебе. І він обляже тебе у всіх твоїх брамах, аж поки не упадуть твої високі й укріплені мури, на які ти покладався, по всій твоїй землі; і обляже тебе у всіх твоїх брамах по всій твоїй землі, яку дав тобі Господь, Бог твій. І ти їстимеш плід утроби своєї, м'ясо своїх синів і дочок, яких дав тобі Господь, Бог твій, під час облоги та в тісноті, якою вороги твої тиснутимуть тебе. Повторення Закону 28:47-53.

У другому розділі Даниїла четверте царство було представлено «залізом», а Мойсей вказав на «народ», який покладе на юдеїв «залізне ярмо». Цей «народ» «знищить» юдеїв і буде прудкий, як орел, а орел був символом Риму. Це буде «народ», «мови якого ти не зрозумієш», бо їхня мова буде для юдеїв «темними висловами». Це буде «народ жорстокого виду», як у восьмому розділі Даниїла описано «царя жорстокого виду». А під час «облоги» Єрусалима юдеї їли своїх «синів і дочок».

Міллер визнавав язичницький Рим за силу, передвіщену Мойсеєм, і як четверте «залізне» царство другого розділу книги Даниїла, а також «народ», що говорив латинською, а не єврейською чи грецькою. Міллер не розрізняв четверте й п'яте царства біблійного пророцтва, бо для нього обидва були просто Римом. Тож після того як у вірші двадцять третьому постає язичницький Рим, він не бачив відмінності, представленої у вірші двадцять четвертому. У видінні «малий ріг» переходив від чоловічого роду до жіночого, потім знову до чоловічого і до жіночого у віршах з дев'ятого по дванадцятий, і якщо вірш двадцять третій окреслює пророчі риси язичницького Рима, то у тлумаченні Гавриїла у вірші двадцять четвертому відбувається перехід до Рима в жіночому роді. Влада у вірші двадцять четвертому повинна була мати «велику міць», «але не своєю власною силою: і він дивно нищитиме, і матиме успіх, і діятиме, і нищитиме сильних і святий народ».

Папському Риму мала бути надана військова сила язичницького Риму, і він знищуватиме Божий народ протягом тисячі двохсот шістдесяти років, з 538 року до 1798 року. Він знищуватиме «дивовижно», бо це той звір, за яким увесь світ «дивується», і це була влада, що мала «чинити й мати успіх», аж доки не сповнився перший гнів, який було «визначено» завершити 1798 року.

Тоді у вірші двадцять п'ятому Гавриїл слідує чергуванню, встановленому у віршах, які він тлумачив Даниїлові, і знову звертається до язичницького Риму, який завдяки іншому виду «політики» об'єднав свою імперію, як це засвідчують усі історики. «Хитрість» язичницького Риму полягала в тому, щоб спонукати народи приєднуватися до своєї

зростаючої імперії, і він використовував обіцянку миру та добробуту для побудови імперії, на відміну від попередніх імперій, що були створені лише військовою силою. Язичницький Рим також мав «постати проти Князя князів», як і сталося, коли він розіп'яв Христа на хресті Голгофи.

Тоді Гавриїл звертається до двох видінь, які він тлумачив Даниїлові, і зазначає, що видіння "mareh" про явлення (дві тисячі триста днів) було істинним, а видіння "chazon" про пограння святині та воїнства язичницьким Римом і папським Римом мало бути "зачиненим (запечатаним)" "на багато днів" (аж до часу кінця в 1798 році).

Потім Даниїл хворів деякий час, а тоді повернувся до роботи, але він усе ще не розумів видіння «mareh», того самого видіння, яке Гавриїлові було наказано зробити йому зрозумілим. Тому Гавриїл повернеться в дев'ятому розділі, щоб завершити свою роботу — зробити так, щоб Даниїл зрозумів видіння «mareh».

У дев'ятому розділі книги Даниїла Даниїл вивчав пророче Слово і зрозумів із писань Мойсея та Єремії. Єремія вказав, що полон, у якому перебував Даниїл, триватиме сімдесят років.

А вся ця земля стане пустою та жахом; і ці народи служитимуть цареві Вавилону сімдесят років. І станеться, коли сповняться сімдесят років, Я покараю царя Вавилону і той народ, — говорить Господь, — за їхню беззаконність, і землю Халдеїв, і зроблю її вічним спустошенням. Єремія 25:11, 12.

Згідно з Мойсеєм, полон у ворожій землі відповідатиме часу, коли земля відпочиватиме свої суботи.

І оберну землю на спустошення, і ваші вороги, що житимуть у ній, жахнуться від неї. І розпорошу вас серед народів і витягну меч вслід за вами: і земля ваша буде спустошена, а ваші міста опустіють. Тоді земля відсвяткує свої суботи, поки лежатиме спустошена, а ви будете в країні ваших ворогів; тоді й земля відпочине і відсвяткує свої суботи. Увесь час, поки вона лежить спустошена, вона відпочиватиме, бо не відпочивала у ваші суботи, коли ви жили на ній. Левіт 26:32–35.

Даниїл зрозумів із пророчого Слова Божого, за свідченням двох свідків, що Його народ було розсіяно по землі ворога, під час чого земля відпочиватиме свої суботи. Він розумів те саме, що й автор Хронік щодо Єремійних сімдесяти років.

А тих, що врятувалися від меча, він повів у полон до Вавилону; і були вони слугами йому та його синам аж до панування перського царства, щоб виповнилося слово Господнє, сказане устами Єремії, аж поки земля відсвяткувала свої суботи; бо увесь час свого спустошення вона дотримувалася суботи, щоб сповнилися сімдесят років. А в перший рік Кіра, царя Персії, щоб сповнилося слово Господнє, сказане устами Єремії, Господь збудив дух Кіра, царя Персії, і він оголосив по всьому своєму царству та й письмово це виклав, кажучи: Так говорить Кір, цар Персії: Усі царства землі дав мені Господь, Бог небес, і Він наказав мені збудувати Йому дім у Єрусалимі, що в Юді. Хто є

між вами з усього Його народу? Нехай буде з ним Господь, його Бог, і нехай підіймається. 2 Хронік 36:20–23.

Даніїл зрозумів, що сімдесят років розсіяння, про які говорив Єремія, у землі ворога, поки земля відпочивала у своїх суботах, ґрунтувалися на проклятті «сім разів» у Левиті 26, і в послуху цьому розумінню він виконав приписаний там засіб виправлення для тих, хто зрештою пробуджується до свого розсіяного стану.

А на тих із вас, що залишаться живими, пошлю зомління в їхні серця в землях їхніх ворогів; і шелест струсаного листка гнатиме їх; і вони втікатимуть, наче втікаючи від меча; і падатимуть, коли ніхто не переслідує. І падатимуть один на одного, немов перед мечем, коли ніхто не переслідує; і ви не матимете сили встояти перед своїми ворогами. І загинете серед поган, і земля ваших ворогів пожере вас. А ті з вас, що залишаться, чахнутимуть у своїй провині в землях ваших ворогів; і також у провинах своїх батьків, разом із ними, чахнутимуть. Якщо вони визнають свою провину і провину своїх батьків, разом із переступом, яким вони переступили проти Мене, і що також вони ходили супроти Мене; і що Я також ходив супроти них, і ввів їх у землю їхніх ворогів; тоді, якщо їхні необрізані серця упокоряться, і вони приймуть кару за свою провину, тоді Я згадаю Свій заповіт з Яковом, і також Мій заповіт з Ісааком, і також Мій заповіт з Авраамом згадаю; і згадаю землю. І земля також буде залишена ними, і відсвяткує свої суботи, поки лежатиме спустошена без них; а вони приймуть кару за свою провину, бо, саме за те, що вони зневажали Мої присуди, і що їхня душа гидувала Моїми постановами. І все ж, незважаючи на це, коли вони будуть у землі своїх ворогів, Я не відкину їх і не зненавиджу їх, щоб знищити їх цілком і зламати Мій заповіт із ними; бо Я — Господь, Бог їхній. Але ради них згадаю заповіт їхніх предків, яких Я вивів із землі Єгипетської перед очима поган, щоб бути їхнім Богом: Я — Господь. Оце постанови, присуди й закони, які Господь установив між Собою та синами Ізраїлевими на горі Сінай рукою Мойсея. Левіт 26:36–46.

Молитва Даніїла в дев'ятому розділі звертається до кожного аспекту настанови для тих, хто опинився розсіяним у землі ворога. Ту молитву слід узгодити з його молитвою у другому розділі, бо разом вони виражають молитву тих з одинадцятого розділу Об'явлення, які були мертвими на вулицях того великого міста Содоми й Єгипту, і які виявляють, що вони також були розсіяні. Коли Даніїл завершує свою молитву, Гавриїл повертається, щоб завершити працю з пояснення видіння "mareh", так само, як Святий Дух має намір звершити для двох свідків одинадцятого розділу Об'явлення.

А коли я говорив і молився, і визнавав свій гріх та гріх мого народу, Ізраїля, і приносив своє благання перед Господом, Богом моїм, за святу гору Бога мого; так, коли я ще говорив у молитві, ось муж Гавриїл, якого я бачив у видінні на початку, швидко летючи, доторкнувся до мене коло часу вечірньої жертви. І він сповістив мене, і говорив зі мною, та сказав: О Даніїле, тепер я вийшов, щоб дати тобі знання й розуміння. Даніїла 9:20–22.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Незадовго до падіння Вавилону, коли Даниїл роздумував над цими пророцтвами й шукав у Бога розуміння часів, йому було дано низку видінь щодо піднесення й падіння царств. Разом із першим видінням, як записано в сьомому розділі книги Даниїла, було дано й тлумачення; однак не все було прояснено пророкові. «Мої роздуми дуже непокоїли мене, — писав він про свій тодішній досвід, — і мій вигляд змінився в мені; та я зберіг справу в серці своєму». Даниїл 7:28.

Через інше видіння на події майбутнього було пролито більше світла; і саме наприкінці цього видіння Даниїл почув: "один святий говорив, і інший святий сказав тому святому, який говорив: Доки триватиме видіння?" Даниїл 8:13. Відповідь, яка була дана: "До двох тисяч і трьохсот днів; тоді святиня буде очищена" (вірш 14), спантеличила його. Він пильно шукав значення цього видіння. Він не міг збагнути зв'язку між сімдесятирічним полоном, як було провіщено через Єремію, і двома тисячами трьомастами роками, про які у видінні він почув, як небесний посланець проголосив, що вони мають минути перед очищенням Божої святині. Ангел Гавриїл дав йому часткове тлумачення; та коли пророк почув слова: "Видіння ... буде на багато днів", він знепритомнів. "Я, Даниїл, знепритомнів, — записує він про свій досвід, — і хворів кілька днів; потім я підвівся і виконував справи царя; і я дивувався видінню, але ніхто не розумів його." Вірші 26, 27.

Досі обтяжений турботою про Ізраїль, Даниїл заново вивчав пророцтва Єремії. Вони були дуже ясні — настільки ясні, що він зрозумів із цих свідчень, записаних у книгах, "число років, про які було слово Господнє до пророка Єремії, що сповняться спустошення Єрусалима — сімдесят років." Даниїла 9:2.

"З вірою, заснованою на вірному пророчому слові, Даниїл благав Господа про швидке виконання цих обітниць. Він благав про збереження Божої честі. У своїй молитві він повністю ототожнив себе з тими, які відхилилися від Божого задуму, визнаючи їхні гріхи як власні." Пророки і царі, 553, 554.